

Έχει ενδιαφέρον η ανακοίνωση της ΕΘ.Ε.Α. περί της υποχρεωτικής εγγραφής στον Σ.Ο.Α.Α. όλων όσων επιθυμούν να εκδώσουν αγωνιστική άδεια για το 2010.

Περισσότερο ενδιαφέρον έχει η αιτιολόγηση της απόφασης. Αντιγράφω:

«Η ΕΘΕΑ έλαβε ομόφωνα τη πιο πάνω απόφαση εκτιμώντας έτσι τις πολύχρονες δημιουργικές προσπάθειες του ΣΟΑΑ αλλά και του ΣΟΑΑΒΕ. Πιστεύουμε πως με τον τρόπο αυτό θα ενδυναμωθούν οι σχέσεις μεταξύ αγωνιζομένων και συνδέσμων που αποτελούν τον υγιή και ενδεδειγμένο τρόπο μεταφοράς της εμπειρίας και των αιτημάτων όλων των αγωνιζομένων προς την ΕΘΕΑ και γενικότερα προς την αρχή του αθλήματος»

Για κάποιον που ήρθε πρόσφατα στο χώρο, η απόφαση ακούγεται λογική, σοβαρή και συναινετική.

Για όσους έζησαν ή θυμούνται τον κόσμο 30 ή και 40 χρόνια νωρίτερα είναι άλλη μια απόδειξη αποτυχίας. Το να εκφράσει όμως οποιοσδήποτε, σήμερα οποιαδήποτε κριτική για το έργο της Λέσχης, που σφράγισε μεταπολεμικά τις τύχες του αγωνιστικού μότορσπορτ στην πατρίδα μας, είναι ματαιοπονία.

Το παιχνίδι της υγιούς ανάπτυξης του ελληνικού μότοσπορτ,

έχει χαθεί σταδιακά εδώ και πολλά χρόνια

Χάθηκε στη διαδοχή του Απόστολου Νικολαΐδη,

χάθηκε στο τέλος του '68 με τον πρώτο παρεμβατικό τίτλο,

χάθηκε το θέρος του '79 με τα γεγονότα στη Λέσβο και τις εξελίξεις τους,

χάθηκε στο τέλος του '83 με τα δικαστικά χρονικά,

χάθηκε στα μέσα της δεκαετίας που διανύουμε με την εμπλοκή χαρακτήρων που έπρεπε να παραμένουν εξοστρακισμένα,

χάθηκε κυρίως διότι όλες οι υγιείς, ανιδιοτελείς, σημαντικές προσωπικότητες απομακρύνθηκαν.

Δεν έχει τίποτα άλλο να χαθεί, του χιούμορ, ίσως, εξαιρουμένου.

Είναι πραγματικά γκροτέσκο. Η Λέσχη να επιβάλει το συνδικαλισμό. Η Λέσχη που βασίζει την κυριαρχία της πάνω στις κλειστές, ελεγχόμενες αρχαιρεσίες με πληρεξούσια. Από τις Λουδοβίκειες εξαγγελίες:

«η ΕΘ.Ε.Α. δεν δέχεται κρίσεις ούτε πρόκειται να αλλάξει τακτική. Αν αυτό αρέσει στους οδηγούς έχει καλώς. Αν όχι ας σταματήσουν να τρέχουν.»

της δεκαετίας του '70 φθάσαμε στην υποχρεωτική εμπλοκή του Σ.Ο.Α.Α.

Πόση εκδίκηση μπορεί να πάρει η Ιστορία;

Το ερώτημα προφανώς δεν απευθύνεται σε όλους. Τίθεται μόνον:

σε όσους επιστρέφοντας το θέρος του '62 από τη Ρόδο αποφάσισαν την ίδρυση του Σ.Ο.Α.,

σε εκείνους που κατέθεσαν στο διηνεκές τις αγωνιστικές τους άδειες,

σε όλους που έδωσαν χωρίς να σκεφτούν να πάρουν,

σε όσους υπηρέτησαν ιδέες και όχι πρόσωπα ή συμφέροντα.

Ως εκ τούτου πολύ ολίγοι δύνανται να απαντήσουν.

Για τους υπόλοιπους το παιχνίδι συνεχίζεται.

